

Недавна анализа Ђорђа Вукадиновића *Олуја са Косова* [1] по ко зна који пут објединила је „другосрбијански башибозук“ и „трибалне националисте“ (како сам их својевремено крстио [2]). Код обеју страна је овај текст – који су разумни читаоци оценили као „сажет уџбеник о вођењу (српске) спољне политике у деликатним временима“

[3]

изазвао бесни напад лучења пљувачких жлезди.

„Трибалисти“ су похитали да, и на сајту НСПМ и на сајту „Политике“, оставе коментаре у којима су по ко зна који пут оптужили Вукадиновића и НСПМ за „калкулантство“ и „повлађивање Тадићу“. „Млако, млако...“, написао је извесни „Ђорђије“. „Вукадиновић није више онако оштар и бритак као жилет“, „не знам само зашто је отупио у својим изјавама“, додао је „Патриота“. „Оваквој власти и оваквој жутој катастрофи не требају никакви коментари, збиља губљење времена“, прокоментарисала је Вукадиновићев текст „Сајбер Милева“. Јавио се и знаменити Божо Бјелак, један од криптоаналитичарских корифеја који је својевремено „раскринкао“ Асанжа и „Викиликс“ као најобичнију заверу ЦИА-е [4], и саопштио како Вукадиновић има „накнадну памет“, како је „текст с брда, с дола“ и како је он, Бјелак, већ одавно све то знао. У ниподаштавању Вукадиновићеве конструктивне, тачне и стилски сјајно написане анализе, Бјелак се придружио и извесни „Јанко Јанковић“, који је забележио: „Пуно филозофије без икаквих конкретних решења или идеја..... ја до сутра могу овакве чланке да пишем, и опет ништа.... немају никакве користи! Шта сте нам рекли што већ не знамо?!“. Уопште, наши трибалисти су сложено закључили да је све то што Вукадиновић пише, мање-више, најобичнији „лук и вода“, и да ће Вукадиновићу – ваљда – признати да је добар аналитичар и прави патриота тек кад се наоружа као Брејвик, упадне на заседање Европске комисије у Бриселу и побије све што се креће, дише, или гамиже... (док ће они, разуме се, из безбедне анонимности настављати да пишу коментаре под псеудонимима, јуначе се по наци-форумима и хвалишу својим генијалним, никад изнетим, „идејама“ и фантастичним, никад написаним, „анализама“).

Међутим, потпуно супротно од дежурних „сајбер-патриота“, којима се, макар делимично,

због вишегодишње националне фрустрације може донекле опростити њихов јалови радикализам, дежурни НАТО комесари из Е-новина загрцнули су се од ужаса због Вукадиновићевог „фанатизма“, „радикализма“ и „ратноухачког писања“. Е-новине су пренеле Вукадиновићев текст под насловом „Да се мобилишемо, па шта буде!“ [5], додајући своје увредљиве „поднасловe“ типа: „Ја нисам нормалан“, „Да су ме послушали на време, сад бисмо већ три године били у рату“, „Капитулација је смрт, рат је живот“, „Збогом, Европо, одосмо ми у пичку лепу материну“, „Ризикујмо рат због нечег што би се можда могло десити, то је најрационалнија стратегија коју имам“, „Нисам за рат, али ако до њега случајно дође, слободно обуците униформу и крените на југ, писаћу вам редовно преко НСФМ“ (ова скраћеница је у завршном коментару Е-новина по ко зна који пут дешифрована као „Нова српска фашистичка мисао“).... Редакција Е-новина је својим читаоцима објаснила да је Вукадиновић овај текст написао „пренут из досадне свакодневице“ и разочаран што је, овај пут, „потпуно изостала његова омиљена народна фешта у облику спаљивања амбасада, мекдоналдса и обијања продавница спортске обуће“. Разуме се да је овако „опремљен“ чланак изазвао провалу беса, увреда, па и отворених претњи Вукадиновићу у коментарима другосрбијанских „пацијената“ који редовно остављају своје коментаре на Е-новинама. Вукадиновић је назван „клипаном“ (srdjababic), „мајмуном који живи од национализма“ (Кајпер), неким коме је „урађена лоботомија 1991, па потом био у коми до данас“ (Banksy), делом „смрдљиве екипе“ која прижељкује „још једне санкције“ (srdjababic) и који би „да неко други гине, а он да седи у Београду и кења“ (Токуо). „Знаш Ђорђе шта бих ти ја урадио?“, написао је љубазно извесни „zlaya“, „угурао бих те целог Коштуници у дупе и зашвајсовао га“, „Интензивно ми се повраћа када видим слику Вукадиновића“, додао је на то „floyd“, „штета што није турско време, да омасти један добар колац“, „Ђокице, треба да тражиш од Тадића да ти да 24h полицијску заштиту“, био је љубазан и „ПатанСанонски“, „ако те видим има у дупе да те шутнем“...

Овако различите реакције и различите оцене истог текста јасно показују са киме све имамо посла у нашој јавности и колико је тешко задржати здраву памет у сусрету са набујалом глупошћу, злбом и острашћеношћу. Вукадиновић и НСПМ покушавају да ту здраву памет очувају. И баш зато су непрестана мета екстремиста, лунатика и сајбер-треша сваке феле. Аутори НСПМ покушавају да некако ходају оном танком линијом елементарног патриотизма, људске и националне одговорности, те здравог разума, која раздваја провалију на чијем дну, на једној страни, пребива квислиншки и петоклонашки башибозук, а на другој „кокошарски националисти“ (израз Драгоша Калајића) – тако различити по политичком опредељењу, а тако исти по мржњи, жудњи за обрачуном, крвљу, новцем и влашћу... И верујемо да докле год постоје та одговорност и та здрава памет коју, између осталих, демонстрира уреднички и ауторски тим НСПМ, ствар Србије није баш сасвим изгубљена. Није ли то управо оно што стварне непријатеље овог народа, били они отворени или несвесни и прикривени, најстрашније и најбешње раздражује и уједињује?

[1] НСПМ, 2. август 2011, <http://www.nspm.rs/kolumne-djordja-vukadinovica/oluja-sa-kosova.html> ; краћа верзија: „Политика“, <http://www.politika.rs/pogledi/DJordje-Vukadinovic/Oluja-sa-Kosova.sr.html>

[2] <http://www.nspm.rs/kolumne-slobodana-antonica/kraj-kosovske-politike.html>

[3] Коментар читраоца потписан као „Бошко Ломовић“, на сајту „Политике“.

[4] „Викилики – кикирики и последњи дани Империје“, *Видовдан*, 19. децембар 2010, <http://www.vidovdan.org/2010-04-04-22-59-05/5516-2010-12-19-14-18-16>

[5] <http://www.e-novine.com/entertainment/entertainment-licnosti/49646-mobiliemo-bude.html>